

menlagte aktiver i moderselskabet og i datterselskabet, som dækker moderselskabets hensættelser.

Når datterforsikringsselskabet er et skadesforsikringsselskab, foreslås det i stk. 4, at datterselskabets aktiver højst kan anvendes til at dække moderselskabets hensættelser inden for en grænse på 5 pct. En tilsvarende begrænsning anses ikke for nødvendig for livsforsikringsdatterselskaber, fordi risikoen for at tabe egenkapital som følge af den forsikringsmæssige risiko er væsentlig mindre i et livsforsikrings-selskab end i et skadesforsikringsselskab.

Når et datterforsikringsselskab ikke behandles efter § 128, stk. 3 eller 4, finder bestemmelsen i § 129, stk. 6, anvendelse på datterselskabet, og aktierne i og eventuelle lån til datterselskabet indgår blandt de aktiver, der omfattes af grænserne i § 128, stk. 5, 6 og 7.

Ad stk. 5:

Efter de gældende regler skal mindst 60 pct. af hensættelserne investeres i aktiver, der anses for særligt sikre (guldrandede aktiver). Disse guldrandede aktiver er opregnet i lovens § 128, stk. 1.

Forslagets § 128, stk. 5, opretholder dette princip. Efter bestemmelsen må højst 40 pct. af aktiverne være aktiver af en art, der omfattes af aktivlistens nr. 8-12 i § 128, stk. 1. De øvrige aktiver under aktivlistens nr. 1-7 svarer til de guldrandede aktiver efter de gældende regler.

Ad stk. 6:

Bestemmelsen gennemfører art. 22, stk. 1, litra e. Efter direktivernes art. 22, stk. 1, litra e, må højst 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser være investeret i noterede værdipapirer. Det er derfor fastsat i forslagets § 128, stk. 6, at noterede værdipapirer m.v. omfattet af nr. 12 ikke må overstige 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Ad stk. 7:

Bestemmelsen gennemfører art. 22, stk. 1, litra c, idet den heri fastsatte maksimumgrænse på 5 pct. er nedsat til 2 pct.

Til nr. 20 (§ 129)

Ad stk. 1, 2 og 3:

Bestemmelserne svarer til de gældende regler i lovens § 129, stk. 1 og 2, samt i § 5, stk. 1 og 2, i anbringelsesbekendtgørelsen for skadesforsikringsselskaber (nr. 789 af 4/12 1991). Der er dog den forskel, at procentgrænsen for livsforsikringsselskaber sættes i forhold til størrelsen af de forsikringsmæssige hen-

sættelser og ikke som i de gældende regler i forhold til de samlede passiver. Forskellen indebærer en mindre nedsættelse af grænsen for påtagelse af enkeltrisici i livsforsikringsselskaber.

Til gengæld er der den lempelse i forhold til de gældende regler for livsforsikringsselskaber, at begrænsningen kun finder anvendelse på de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser og ikke livsforsikringsselskabernes samlede midler, dvs. også den del af aktiverne, der dækker egenkapitalen. Det forudsættes, at risikospredningshensynet for de samlede aktiver tilgodeses ved at indføje en ny regel i solvensdækningsreglerne, hvortil der allerede foreligger den fornødne hjemmel i lovens § 34, stk. 3.

4 pct.-reglen for skadesforsikringsselskaber (stk. 2) svarer til den gældende regel i anbringelsesbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i forslagets § 1, nr. 20 (§ 129, stk. 1, 2 og 3), gennemfører i øvrigt direktivernes art. 22, stk. 1, litra b. Dog er den i direktiverne fastsatte maksimumgrænse på 5 pct., der under nærmere angivne betingelser kan forhøjes til 10 pct., nedsat til 4 henholdsvis 2 pct. For særlige aktivtyper er der dog i § 129, stk. 4-11, fastsat højere grænser.

Begrænsningerne i stk. 1 og 2 vedrører summen af samtlige aktiver, der indebærer en risiko på en enkelt virksomhed eller sammenhørende virksomheder, hvadenten dette skyldes, at virksomheden m.v. er udsteder, låntager eller garant. Risici i kraft af indirekte ejerskab medregnes. Om investeringer i forskellige juridiske enheder udgør en samlet risiko afgøres efter samme praksis, som anvendes i forbindelse med engagementsbegrebet inden for pengeinstitutsektoren, jf. bank- og sparekasselovens § 23, stk. 1. Koncernforbundne virksomheder anses således altid for at udgøre en samlet risiko.

I overensstemmelse med gældende praksis skal 2 og 4 pct.-grænserne og andre tilsvarende enkeltinvesteringegrænser fortolkes således, at de gælder på investeringstidspunktet. Overskridelser der forårsages af værdistigningen på investeringen, fusioner eller virksomhedsovertagelser nødvendiggør ikke, at investeringen nedbringes. Udnyttelse af tegningsrettigheder knyttet til eksisterende investeringer vil kunne forårsage, at grænsen overskrides. Som udgangspunkt må et sådant tilfælde betragtes som en situation, der berettiger til en dispensation fra begrænsningen, jf. forslagets § 1, nr. 25 (§ 134).

Ad stk. 4:

Bestemmelsen i stk. 4 gennemfører direktivernes art. 22, stk. 1, litra a, der kræver en begrænsning af den enkelte ejendomsinvestering. Efter direktiverne